

EPERJESI LAPOK

(FELVIDÉKI SZEMLE)

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Előfizetési árak: Egész évre 10 kor., félévre 5 kor., negyedévre 2 kor. 50 fill. — Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetési díj: Háromhásos petisor egyszeri hirdetése 15 fill. Többszörös hirdetésért jutányosabb. Bélyegdíj: minden hirdetésért 60 fill. Nyilv. minden sor 20 fill.

Az «Eperjesi Széchenyi-kör»
hivatalos közlönye.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Eperjesen, Pö-utca 59. szám, Kösch Árpád könyvnyomtató-intézet.
Ide intézendők minden a lap szellemi részét illető közlemények,
valamint a hirdetési díjak is.

Héthárs 1849. jun. 20-ikán.

1848, te népek hajnalsillaga! Hozzád fohászokunk 1849-ben a hazát, az annyszor s oly sokat szenvedett szegény magyar hazát ért rettenetes csapás emlékei közül.

Te adj erőt elviselni a mérhetetlen veszteségek súlyát, te adj irt enyhíteni a soha nem szűnő keserveket!

1849. június 17-ikét tüzték ki az osztrák s az orosz birodalom irányadó körei, hogy e napon keljenek át a magyar szabadságharc leigázására segélyül hívott orosz csapatok a magyar haza határain. A Paskievics erivani gróf, varsói herceg-tábornagy fővezérlete alatt álló 2., 3. és 4-dik hadtest 110,000 ember- és 360 ágyúval Szepes- és Sárosvármegyék határain várták e napot.

Azonban a Rüdiger lovassági tábornok vezetése alatt álló 3-ik hadtest, melynek előhadát Sass tábornok hadosztálya képezte, mivel leghosszabb utat kellett tennie, már június hó 15-ikén megszállta Ófalut Szepesvármegyében, míg június 17-ikén Lublóra érkezett s június hó 20-ikán Héthárs mellett álló kisebb csapatunkkal csatározott. Ezen csatározásnál hullottak el az első honvédek e haza földén az orosz seregek fegyverei által.

Megszentelve e helyet a szabadságért, az imádott hazáért hullott vérükkel, oltárt emelve ott az Isten szabad ege alatt a szabadság- és hazaszeretnek!

Hogy e szent hely jeltelen ne álljon, de hirdesse a fiaknak atyáik érényeit — még abban az időben, mikor tiltva volt magyarnak lenni a magyar hazában, mikor vétség volt könnyezni az elhunytak felett — vállalkozott néhány hazafi emléket állítani e helyre.

Az emléket ledöntötték s felállítót elzárták.

A honfiai kegyelet azonban újból szebb s maradandóbb emléket állított e helyre, hogy hirdesse késő unokáknak a szabadság és haza-

szeretet hatalmas erejét s e nemes példával buzdítsa őket is nemesre, jóra, szépre!

Ennek az emléksobornak leleplezési ünnepe megy végbe f. hó 20-ikán a rosokoványi vasúti megállóhely felett emelkedő dombon.

A honfiai kegyelet, mely kiragadja a nagy tettek emlékét a múltnak mindent elnyelő homályából, mely az ősök példáján buzdít, emel és lelkesít, alapja az eszmények további fennmaradásának, biztos alapja a jövőnek.

Csak az a nemzet érdemli meg a jövőt, mely múltját el nem feleli, mely múltjából tanul s okul!

Üdvözlünk titeket, e szép ünnepély lelkes kezdeményezőit: az «Eperjesi Széchenyi-kör» héthárs-vidéki választmányának hazafias elnökségét s tagjait, üdvözlünk hazáért dobogó szívünk teljes melegevel, hogy alkalmat adtok az örökemlékeztető nagyidők közöttünk élő tanúinak a fájón bús és mégis édes visszamemlékezésre s hogy alkalmat adtok az ifjabb nemzedéknek a múltakon való lelkesedésre, a honfiai érényekben való megerősödére.

Üdvözljük Sárosvármegye alispánját, ki ezen ünnepélyre külön, hazafias kegyelettel áthatott, meghívókon hívta fel a törvényhatósági bizottság tagjainak figyelmét.

Meg vagyunk győződve, hogy vármegyénk lelkes, minden szép és nemes iránt lelkesülő lakossága kellőleg felfogva ezen ünnepély fontosságát, minél számosabban fog annál résztvenni.

Ezen meggyőződésben bizton mondhatjuk a héthársi névtelen hősökért intézett fohászunkban:

Csak az halt meg — a kit elfeledtek!

Dr. Mariássy Béla.

A zálogházak.

(K. B.) Egynehány vidéki takarékpénztárnál lábra kapott rossz gazdálkodás s maleversatio felkavarta a közvéleményt s szőnyegre hozta ezen intézetek törvényhozási úton való rendezésének kérdését.

Hát nálunk — tekintve a helybeli pénzüzetek szolid alapokon nyugvó voltát s korrekt ténykedését — ezen kérdés egyáltalán nem aktuális.

Ellenben, ha szemügyre vesszük a pénzüzetekkel némileg rokon zálogházakat, azok berendezését s a közéletre való kihatását, ítéletünk nem lehet kedvező s megnyugtató, és éppen ezért mélyreható aggályaink támadnak ezen intézetek szükséges s üdvös volta iránt.

Néhány, a közelmúltban előfordult konkrét eset felette aggasztó tüneteket hozott napfényre, melyek egyenesen felhívják az érdeklődést.

A törvényszék végtárgyaló termében játszódtott le nemrég egy fenyítő per zárjelenete, melynek során kiderült, hogy egy házi-cseléd gazdájának ingó-bingóit apránként mind az itteni zálogházakba vitte. Az asszony ezüstkészlete s fehérneműje oda vándorolt lassankint s még jó szerencse, hogy a zálogcédulák megkerültek. Veszett fejszének a nyele!

Képzeltető a szegény családapának elszörnyedése, mikor rájött a sikkasztásra.

Pedig hát ilyen meglepetéstől — egy család sem ment, bármily rendszerető s körültekintő is legyen máskülönben, mert a házi-tolvajjal szemben, tudvalevőleg, nem lehetünk eléggé óvatosak.

Egy másik eset is igen érdekes és jellemző. Az itteni füvegkereskedések egyikében betörés történt. A többi értékes holmi között emeltek a tulajdonosnak a boltban tartott kabátját is, de a hasonló szövetből készült mellényt véletlenségből ott felejtették. Reggel jöttek rá a kéréten éjjeli látogatás nyomára. A rendőrség még a délelőtti folyamán felkereste a zálogházakat s felmutatva a mellényt, felhívta a zálogházak tulajdonosait, hogy a kabát netáni elzalogosítóját tartóztassák le. Ugyanaznap délutánján megtörtént az elzalogosítás a nélkül, hogy a tolvajt kérdőre vonták volna. A tolvajok később hurokra kerülén, kiderült a turpisság s a városi rendőrség e miatt — hallomás szerint — érzékeny pénzbüntetéssel sújtotta a zálogház-tulajdonost. De hát hány eset van olyan, a mikor a szerencsés véletlen nem játszik közre s az illető üzlet-tulajdonos nembánomságát, hogy ne mondjam rossz-hiszeműségét megállapítani nem lehet. Milyen szerepe volt — akaratlan s nem tudva — a két leírt esetben a zálogházaknak? Nem egyeb, mint hatóságilag engedélyezett orgazda-intézet.

A harmadik eset számai a tanuló-ifjúság körébe vezetnek el. Egy helyben lakó család fő részvevője, hogy gimnazista fiának újján távollétével tündökölt azon aranygyűrű, melyet a fiúnak az év elején átadott. Kérdőre vonatván, bevallotta a fiú, hogy a gyűrűt zálogházba rakta, a minthogy hasonló dolgot — állítása szerint —

melyek belenyúlnak a habokba s melyekkel az indulásra kész csolnakok díszítve vannak.

A folyam túlsó oldalán, — mely már nem az édes haza szent földé többé, egy kék színben játszó hegyóriás — a Koronahegy — emelkedik. Kopár mészkékelvilágos-kékelnek, sűrű fenyvesei pedig sötét-kékelnek látszanak. Éles, hatalmas körvonalai tánczolnak és tovább futnak a gyors hullámokon.

Ez a hegyóriás áll őrt annak a leirhatatlan szépségű hegyszorosnak a kezdetén, a melyen a Dunajecz a Pienin hegláncz hosszában utat tört magának s a melynél nagyobb szerűt, elragadóbbat képzelni sem lehet.

Mögöttem egy szűk völgy torkolatánál ódon, városzerű épület áll, alig engedve helyet egy keskeny útnak és egy kis patakknak, melynek sekély vize, kavicsokat kergetve csergedez sziklákba vajt szoros mederében.

Az épületnek csak egy szárnya lakott, — az, a melynek nyitott ablakából piros virágok kandikálnak elő s beszélnek a családi boldogságról, a melynek ez ő s falak között tanúi lehetnek.

Az épület többi részén, bár gondos, kegyeletes kezek munkája itt-amott meglátszik rajta, olyan borongó fájdalom elhagyottság honol, a mely lehangozza a szív húrjait és meregővé teszi.

... A vihartól meg-megszakgatott fedelek, az időbarnított falak, melyekről helyenként lehullott a vakolat, a letöredezett párkányok, a melyeken most moha és fű tenyész, mind, mind azt látszanak susogni, hogy kegyelettel tanyázzunk e falak között, — a múltnak, az emlékezetnek e csendes lakában.

A karthausiak egyik legkiválóbb zárdája volt ez az épület. A közepén ott áll még a szép templom, magasra emelvén karcsú, vörös tetőzetét, melyről «Vörös kolostor» a neve ma is.

A felső kolostorban ott állanak a szerzetesek kicsiny lakásai elhagyottan, üresen, mintha ma is

AZ „EPERJESI LAPOK“ TÁRCZÁJA.

Lombok alatt.

A hűvös árnyék birodalma
A csöndes erdő temploma.
Körültem álmodó virágok
Fölöttem zöld lombkorona.

A sötét árnyból kitekintek;
Ólaktinn fényes a világ.
A kalászfölte rónaságon
Tánczol a reggő délibáb.

Mintha csak lelkemből tekintenék
Ki a világra; ... benn sötét.
Künn napsugáros nyári élet,
Benn fellelő, künn a tiszta ég ...

Lelkemben őszi köd ... a tájon
A nyári hűv lehellete,
Benn szomorú avar, a róna
Érett kalászszal van tele ...

Ha egy Istenség felcsérlné
E néma őst s e szép nyarat
S ülnek e nyárhévvél szívemben
A koronátlan fák alatt.

Lelkemben ábránd délibábjá
S az eszmék telt kalászsai:
Késg volnék a világ ködével,
Oszvével szembeszállani.

A szív tavasza egy világot
Megaranyoz, rózsásra fest, —
Az örök hervadás leheben
El lennék vele örömet ...

De hajh! ... mikor borús kebelben
Az ősziróssa nyilni kel:
A végtelen kalászos rónák
Nyári heve se gyűjtja fel ...

Dr. Várady Antal.

DUNAJECZ.

Írta: dr. Horváth Ödön.

Forró júliusi nap ragyog alá ...

Itt nyugszom, heverészem, a puha pázsiton, melyből magasra emelik picziny fejüket és nyitott szemeket meresztenek reám a companulák és margueritok mintha haragudnának azért, hogy csendes magányukat zavarni merem ...

Karommal egy nagy kőlapra támaszkodom, a melyen hatalmas kőkereszt emelkedik. Az üdvözítő is kőből van faragva rajta. Valaha gazdagon aranyozva volt; a téli viharok azonban lekoptatták az aranyozást.

A nagy kőlapra olykor-olykor, zöldes aranyszínű gyíkcoksa fut fel, lihegő torkocskával áll meg egy pillanatig, s szintén reám mereszti drágakőragyogású picziny szemeit, — majd hirtelen eltűnik a kőlap hasadékaiban.

Fejem fölött százados hársak óriási koronái takarják el a kék égboltozatot. A sűrű lombok között szivárványszínekre bontva, szűrődik szemembe a napsugár ... A fák lehéled-teli vannak virággal, melyek balsamos illatot telhelnek ... A virágokban a dolgos méhek ezrei zümmögnek, — zümmögésük egységes tompa dongássá olvadva össze, melybe élénkítőleg szól bele a lomha tücskök meg-megújuló cziripelése.

Elöttem néhány lépésnyire, megszagattott partjai között, a hatalmas Dunajecz fut tovább, siető hullámai, a napsugárban ragyogva, a körül álló fák törzsei között maradt nyíláson ide tündökölnék. Beszédesen locsognak a parthoz kötött csolnakok oldalán, — egy-egy levelet igyekeztvén leszakítani a lombokból,

Jelen számunkhoz félv melléklet van csatolva.

pályatársai sűrűn el szoktak követni. Mit volt mit tenni ki kellett a gyűrűt váltani, nehogy potom áron elárverezék. A fiú természetesen kellő dorgatóriumban részesült. Ez is kell, hogy gondolkozóbba ejtse a szülőket és a tanítványokat egyaránt. Nincs veszélyesebb dolog egy éretlen korban levő ifjúra nézve, mint a könnyelmű hitel-nyújtás. A serdülő gyermekifjú nem ismeri még a pénz értékét s ha könnyen hozzáfér, könnyen túl is ad rajta és tékozlóvá válik.

A zálogházaknak egyébként, lehet, hogy van létjoguk s hajlandó vagyok koncedálni, hogy néhanap segít pillanatnyi pénzzavarán a megszorult szegény ember, ha nélkülözhető holmiját egy időre zálogba teheti. De elszomorító azon körülmény, hogy épen a szegény ember kapja a legdrágább kölcsönt kézi-zálogára.

A helybeli «concessionirte Pfandleih-Anstalt»-ok zálogcéduláin ott pompázik a figyelmeztetés «Zinsen: 16% auf Pretiosen, 30% auf andere Gegenstände». Nos, ha ez nem uszora, akkor — nincsen uszora. Hozzá még a kamatot előre le is vonják, a mi a kamatláb nagyságát 19, illetve 42%-ra emeli.

Még a ruhánál, ágyneműnél, szóval oly ingóknál, melyek nagy helyet foglalnak el, érhető s némileg jogosult is a nagyobb kamatláb, mert a zálogtárgyak elhelyezése terjedelmes s tűzbiztos helyiséget igényel, de hogy arannyal, ékszerrel mi indokolja a túlmagas kamatot, annak magyarázatát köszönettel venném. Ezen tárgyakat amúgy is alacsonyban becsülik meg s azután a becsárnak csak egy részére nyújtanak kölcsönt. Ez tehát teljesen biztos üzlet. Ha az ékszert kiváltják, busás jövedelmet nyújt a nagy kamat, ha ki nem váltják, még jobb: — potom áron az üzlettulajdonos lesz.

Ezen mizérián csak akként lehetne gyökeresen segíteni, ha az állam vagy maga állítana zálogintézeteket, avagy azok felállításának jogát teljesen megbízható társaságokra (pl. takarékpénztárakra) s hatóságokra ruházná.

De ha ez akadályokba ütköznék, akkor legalább a létező zálogházakra fennálló szabályzatot kellene szigorítani. És pedig két irányban. Először is: kézi-zálogot csak ismert és nagykorú egyéntől legyen szabad átvenni, kinek neve, foglalkozása, neme, életkora (hozzávetőleg) s egyéb ismertető tulajdonsága pontosan bejegyzendő.

Tanulók, kereskedő-segédék s más, zsenge korban levő egyének pedig teljesen ki legyenek zárva ilyenféle hitelműveletekből s büntetés alá legyen vonható az a nagykorú egyén is, ki az ilyeneknek az elzalogosítást közvetíti.

Ezen sorok írójának nem volt alkalma s érkezése, hogy a zálogházak ügyéről közelebbről megismerkedjék s azt tüzetes és alapos tanulmány tárgyává tegye, — igénytelen felszólalása csak arra kíván szolgálni, hogy a társadalom intéző köreit a létező bajokra figyelmessé tegye s erre hivatott szakférfiak érdeklődését felkeltse.

Vármegyénk és városaink.

Sárosvármegye alispánja a héthárs-roskoványi ünnep alkalmából, az ünnep sorrendjének közlése mellett, a következő meghívót bocsátotta ki: «Sárosvármegye törvényhatósági bizottsága valamennyi tagjának. Az Eperjesi Széchenyi-kör héthársvidéki választmánya folyó évi július hó 20-ikán Roskoványban — az 1848/49-iki szabadságharc Roskovány mellett vívott csatájának 50-ik évfordulóján — honvédelemk-avatással egybekötött ünnepélyt rendez s arra a vármegye törvényhatóságát is meghívta. A midőn erről a törvényhatóság tagjait tisztelettel értesítem, egyúttal felkérem, hogy ezen nagyjelentőségű s vármegyénk történetének lapjain is kimagasló betűkkel megörökített esemény emlékére rendezendő hazafias ünnepélyen mennél számokban megjelenni és szeretett magyar hazánk hífi, diés honvédeink iránti kegyeletöknek ez által is kifejezést adni sziveskedjenek. *Tahy József* s. k., alispán.

azokról a tört szívekről, azokról a Teremtőt sóvárgó lelkekről, azokról a meghiusult reményekről beszélnek, a melyek az élet viharában valaha itten kerestek enyhet, itten találtak vigaszt és gyógyulást.

Ha a szél végig sóhajt az elhagyott falak között s meg-megingatja a magasra nőtt vad bokrokat, szinte látni véljük a fehérbe öltözött néma barátok szellem-alakjait, a kik, miként sok századdal ezelőtt, egykoron könyveikbe mélyedve, halkán, titokzatosan jönnek és tűnnek el... Ha találkoznak: nincs szavuk egymáshoz, legfeljebb szomorú, örök lemondást tartalmazó köszöntésüket súgják egymás felé; azt, a melylyel a romok között síró szellő fogad; azt, a melylyel aláhulló sárguló falevelek sutognak; azt, a melylyel hallszik a koporsóra hulló rögök dübörgésében; azt, a mely kezdőbetűivel oda van beírva két kezünkbe, hogy az eszünkbe jusson szüntelen, azt, — hogy: Memento mori!

Memento!... Memento!...

Az örök elmúlás, az örök változás lebilincselő gondolata ejti foglyul egész lelkemet...

A virágok, az illatárban úszó lombok el fognak pusztulni mind, mind...

A zümmögő kis méhek hulláit el fogja sodorni a fagyos téli szél...

A folyam habjai tovább futnak feltartóztatlanul, hogy soha többé vissza ne térjenek...

S az elhagyott zárda csendes falai, melyek a felettük átviharzott hat hosszú század alatt annyi pusztulást szenvedtek át, szét fognak hullani és eljön az idő, a mikor kő nem marad kövön, ... és eljön a nemzedék, a mely meg nem érti többé e megragadó szépségű helynek suttságát a múlt regényes eseményei felől.

... Csupán egy van, a mi örök!...

Csupán egy van, a mi győzedelmeskedik az elmúlás kérlelhetetlen törvénye felett!... Az, a mi megteremtette, a mi összetartja, a mi kormányozza az egész

Közigazgatási bizottság. Sárosvármegye közigazgatási bizottsága június hó 14-ikén Szinyei Merse István főispán elnökele alatt rendes havi ülést tartott. *Vármegyei alispán* jelentette, hogy június hó folyamán a közigazgatás rendes menetét a törvény értelmében bejelentendő akadály nem gátolta. Kapcsolatosan bejelentette a folyó év első felére szóló s a nagyméltóságú magy. kir. miniszterelnökséghez intézett jelentését is. A kir. pénzügyigazgató jelentése szerint június hó folyamán adók és egyéb kincstári járulékok címén befolyt összesen 134,271 ftr 80 kr., vagyis az előző év hason havához képest 18,703 ftr 69 krral több. Hátralékban maradt 211,478 ftr 04 kr. *A kir. tanfelügyelő* részletes jelentést tett az 1898/99. tanévben teljesített iskolalátogatásokról, nemkülönben a vármegye területén levő s hatásköre alá tartozó tanintézeteknél június hó folyamán végbement évről évre vizsgálatokon való részvételéről. Örömmel jelentette, hogy a vallás-és közoktatásügyi m. kir. miniszter június hóban kelt rendelkezésével az eperjesi állami óvónőképző-intézetet az 1899/1900. tanévtől kezdve oly állami tanítónőképző-intézeté alakította át, a mely a tanítónővé leendő kiképzésen felül alkalmat szolgáltatson a növendékeknek arra, hogy anyagot óvónőképzést és képesítést nyerjenek. Ez olyképen fog történni, hogy a növendékek a tanítónőképző-intézet négy évfolyamának sikeres elvégzése után oly képesítő vizsgálatra fognak bocsátatni, mely őket egyaránt óvónői és tanítónői állásra képesíti. Az intézet átalakítása folytán szükséges pótelépítkezések legközelebb kezdetét veszi és f. évi szeptember hó végéig befejezendő. A földművelési m. kir. miniszter a gazdasági ismételő-iskolák vezetésére hivatott néptanítók gazdasági kiképzése céljából folyó évi július hó 1-től 28-ig a jászberényi, illetve kecskeméti földművelési iskolákban tartandó négyhetes gazdasági tanfolyamra egyenkint 50 ftr-os segélylyel vármegyénk területéről nyolcz oly állami elemi iskolai tanítót vett fel, a kik gazdasági ismételő-iskolát már vezetnek. *Tahy József* vármegyei alispán a német-jakabvágyási elemi iskola javításai költségeire a zeneengedélyi díj-alapból 74 ftr 03 krt utalványozott. *Vármegyei tisztviselő* jelentette, hogy az egészségi állapot a törvényhatóság területén a lefolyt június hónapban igen kedvező volt és viszonyítva május hónaphoz, jelentékeny javulás mutatkozott. Előtteben voltak a légző-és emésztőszervek hurutos megbetegedései. Nevezetesebb orvosrendőri boncolás volt Csarnó községben egy 14 éves leány hulláján, a ki vigyázatlanságból összevágott és Zboró községben, hol egy 61 éves ember vízbe fullt. *As államéletről* jelentése szerint az állami közutak jókarban vannak. Június hó végén a szekesői és makoviczai járásek területére eső szakaszok a folyton tartó esőzések alkalmával több helyen megrongálódtak, egyes hidak nagy mérvben megsérültek, sőt Hunkócson az utat az ár 61 mtr. hosszban el is sodorta. Mindezek az akadályok idejekorán elhárítottak. A törvényhatósági közutak, daczára a nagymérvű esőzéseknek, kielégítő karban vannak. A szinye—jorneyi törvényhatósági közúton épülő új híd a befejezéshez közel áll.

Állatforgalmi korlátozások megszüntetése. Hanusfal, F.-Orlich, Bányavölgy, Kr.-Porubka községekben és sz. kir. Eperjes városban a lépene, Nyirjes, Girált községekben s sz. kir. Eperjes városban a sertésvész, valamint Nyársardó községben ebveszettség ragályos betegség miatt elrendelt udvar-, illetve községi-zárlat feloldatott.

Állatforgalmi korlátozások. Megye és A.-Polyánka községben a szarvasmarhák között a lépene, Mochnya, Hrabkó, Töltszék, Sasso, Györgyös községekben és sz. kir. Eperjes városban a sertések között a sertésvész, Zboró és sz. kir. Bártfa városban a sertések köz-

zött a sertésorbáncz, Hamburg községben az ebállomány között a veszettség ragályos betegség megállapítván, a nevezett községekben, illetve városokban és pedig Megyén június hó 15-ikétől, Alsó-Polyánkán ugyanazon hó 25-ikétől 14 napi, Mochnya, Hrabkó, Sasso községekben ugyanazon hó 25-ikétől 30 napi, sz. kir. Eperjes városban 25, illetve 30-ikétől 30 napi, Zborón ugyanazon hó 18-ikétől, sz. kir. Bártfa városban 24-ikétől 14 napi udvar-, Töltszéken ugyanazon hó 19-ikétől 30 napi községi- és Hamburg községben ugyanazon hó 14-ikétől 40 napi községi-zárlat rendeltetett el az említett állattíjokra.

Ragadós állatbetegségek Sárosvármegyében 1899. július 2-ikán. *Lépfene:* Eperjes 1 udv., Krajna-Porubka 1 u., összesen 2 község 2 udvar. — *Veszettség:* Radács 2 u., összesen 1 község 2 udvar. — *Takonykór és bőrféreg:* Gulyvész 1 udvar. — *Tenyészbénaság és hólyagos kiütés:* Lemes 2 udvar. — *Sertésorbáncz:* Kakasfalu 1 udvar. — *Sertésvész:* Ábrány 1 u., Boroszló 4 u., Eperjes 5 u., Girált 1 u., Györgyös 1 u., Hrabkó 1 u., Istvánvágás 1 u., Kis-Sáros 1 u., Kis-Szeben 1 u., M.-Jakabfalva 1 u., Megye 6 u., Mohnya 2 u., Nyirjes 1 u., Radoma 3 u., Salgó 1 u., Sasso 1 u., Szent-István 31 u., Töltszék 1 u., összesen 18 község.

Eperjesi Széchenyi-kör.

A jul. 20-ikán Roskoványban és Hétháron tartandó hazafias ünnepély alkalmából az Eperjesi Széchenyi-kör elnöksége a következő üdvözlő-iratot intézte az ünnepélyt rendező derék vidéki választmányhoz:

Mélyen tisztelt vidéki Választmány!

Az «Eperjesi Széchenyi-kör» elnöksége őszinte örömmel vett tudomást a m. t. vidéki választmány ama lelkes határozatáról, hogy az 1848/9-ki szabadságharcnak Roskovány mellett vívott csatája emlékére, annak 50-ik évfordulóján, Roskoványban és Hétháron f. évi július hó 20-ikán honvédelemk-avatással egybekapcsolt hazafias ünnepet rendez s a megküldött meghívóval közölt sorrendből hasonló örömmel vett tudomást arról a gondosságról és szakterelemről, a melylyel az ünnepély műsorát egybeállította.

Midőn e felett érezett őszinte örömlünknek, valamint az egész nemes ügy felkarolásáért érezett legtehetősebb elismerésünknek — a Kör elnöksége és vezetősége nevében — ezennel kifejezést adnánk, biztosítjuk a m. t. vidéki választmányt, hogy szép s hazafias ünnepélyükön lelkiileg az egész Eperjesi Széchenyi-kör résztvevő. Van szerencsénk egyúttal azt nagybecsű tudomására hozni, hogy a jelzett ünnepélyen Körünk központját, az elnökség vezetése mellett, egy küldött-ség fogja képviselni.

A m. t. vidéki választmány további hazafias és lelkes munkálkodására is a Mindenható bőséges áldását kérve, fogadjuk, kérjük, kiváló tiszteletünk őszinte kifejezését!

Eperjesen, 1899. évi július hó 10-ikén.

Az «Eperjesi Széchenyi-kör» nevében:

Szinyei Merse István s. k., *Dr. Horváth Ödön* s. k.,
főispán, a Kör elnöke. *Jogkari előadó, a Kör titkára.*

Mint értesülünk, már számosan ígérték meg azt, hogy a Széchenyi-kör központjának küldöttségéhez csatlakoznak. Lapunk, mint a Kör hivatalos közlönye útján is a legmelegebben felkérjük a Kör összes tagjait, hogy a küldöttséghez csatlakozva, minél nagyobb számmal való részvétellel is bizonyítsák azt, hogy Körünk mily sokra becsüli a vidéki választmány hazafias törekvéseit. Mint értesülünk, a Kör küldöttsége a honvédelemkre díszes koszorút fog elhelyezni.

nemes homlokára és így népének szívére is s ezek azok az ármánykodások, melyeket az övezgy királynénak, a gonosz mostohának részéről tapasztalni lehet. Ártó s mindenben rosszra törő szellemével méregcseppet igyekszik keverni az öröm poharába szüntelen s indulatos természete, ármányosan szőtt tervei ellenében, meg nem tűr semmi ellenvetést, semmi akadályt.

Elkeseredett népe rég elűzte volna már a trón közeléből, de nem merte megtenni azt. Nem merte megtenni, mert jól tudta, hogy a bálványozott királynak nemes s mindent megadással tűrni tudó szívében ez által sebet ütött volna és nem merte megtenni, mert jól tudta azt is, hogy a fekete szívű mostoha az alvilág szellemével van szövetségben s oly sok rémes szomorú történetből ismert varázshatalmával keserű boszút fogna állani a népen s az egész birodalmon...

***

Egy szép napon nagy vadászatot tartott az ifjú király.

Az ősrendeteg csak úgy zengett az üldözők zajától...

A kergetett vad tüskén-bokron vezette üldözőit.

A fák szerte nyúló óriás gyökerei, letörredezett hatalmas ágai s egy-egy végigtekő fatörzs, melyet a vihar zúdított alá, akadályozták az előrehaladást; a fáknak lenyúló galyai s a folyondárok szövevényes indái vették védelmükbe a menekülő vadat, melynek zaja mindig távolabb, távolabb hallatszott...

Csak az ifjú király vágatott utána csüggedetlen kitarással. Nemes ménje ügyes gyorsasággal kerülte ki az útjában álló akadályokat.

Néhány lépés még s egyszerre szerte nyílik az erdő ősi lombátora s a vadász, mintegy bővölettel meglepetve, ragadja meg tajtékozó paripájának kantárját.

A rengeteg erdő közepén kicsiny tisztás áll, melynek sárguló kalásza szorgalmas kezek munkáját dicsérik.

A tisztás túlsó oldalán, mohos sziklák alól fakadó hús csermely partján, kicsiny, fehér házacska épült, melynek tetejére védő és áldó karjait terjesztik a

HIREK.

* **Dr. Katona Mór áthelyezése.** A vall- és közoktatásiügyi m. kir. miniszter dr. Katona Mór kassai állami jogakadémiai ny. r. tanárt a pozsonyi kir. kath. jogakadémiához helyezte át. A hivatalos lap adja tudunkra ezt a hírt, mely Kassán bizonyára őszinte sajnálkozást fog kelteni. Katona Mór azonkívül, hogy a kassai jogakadémia tanári karának egyik díszje volt, a város társadalmában is előkelő helyet foglalt el. Minden nemest czélzó mozgalomnak élén állott. A nemrég alakult Kazinczy-körnek elnöke Katona Mór és így a fiatal irodalmi társulat, távozásával buzgó, fáradhatatlan elnökét veszti el benne. Katona Mór már a közeledő tanév elején elfoglalja új állását.

* **Gör.-kath. egyházmegyei hírek.** *Timko Ignác* girálti lelkész kinevezetett keletcsényi lelkészé. A következő k. tanítók, úgymint: *Ladisinszky Sándor* Nagy-Lipnikről Jarembinára, *Császárk János* Rencsissórol Hradiskóra, *Hudinszky Sándor* Jesztrebről Folyvárakra, *Sándor Endre* Mogyoróskáról Sziget-Bölszére, *Deszátik Sándor* Telgátról Nagy-Lipnikre, *Groholy Emmanuel* Sziget-Bölszéről Homrodra, *Lázár Gábor* Falucskáról Telgátra, *Babéj György* Lagnórol Mogyoróskára helyezték át. — A következő III. évet végzett képezészek pedig, úgymint: *Murin Irén* Keletcsényre, *Gyulai János* a képezői gyakorló-iskolához, *Hodobay Bazil* Jesztrebre, *Kovaly Bazil* Lagnóra, *Maczkó János* Falucskára s *Krajnyák Szilárd* Czégelkára küldettek ki gyakorló kántor-tanítókat. — *Pályázat.* A toriszkai, kruzsljovai, viskóczi, kurimkai, mergeskai, sumjáczi és parihuzóczi megüresedett kántor-tanítói állomásokra f. évi augusztus hó 15-ikéig pályázat van kiírva.

* **Kinevezés.** Ő Felsője a király *Rátvay Gyula* kir. aljárásbíró az aranyosmaróthi kir. törvényszékhez bíróvá nevezte ki. Őszinte örömmel adjuk hírtül ezt a legfelsőbb kinevezést, a mely valóban kiváló érdemet, tehetséget és buzgalmat jutalmaz s a mely bírói karunk egyik legjelesebb tagját érte. Csak közelébb közöltük lapunkban az eperjesi ügyvédi kamara évi jelentésének azt a részét, a mely az eperjesi kir. járásbíróviszonyaira vonatkozólag azt mondotta, hogy: «ezen bíróság oly magas nívón áll, hogy a minta bíróság jelzőivel méltán felruházható és kell, hogy a legmagasabb elismerésben részesíthessék». Mi tudjuk azt, hogy ez a valóban ritka szép elismerés részben épen a mostan kinevezett kir. aljárásbíróra illeti, a ki egészségének a legnagyobb mértékben való kockázatásával tett meg mindent arra, hogy ezt az elismerést az általa szolgált bíróság számára kivívni igyekezzen. Épen ez a körülmény indokoltá teszi másfelől azt, hogy őszinte sajnálatunknak adjuk kifejezést a felett, hogy ezt a kiváló szakértő törvényszékünk, sőt kir. ítélőtáblánk: területéről távoznunk látjuk. Sokat fog veszíteni eltávozásá folytán az eperjesi jogakadémia is, a melynek egyik legkiválóbb államvizsgálati bizottsági tagja volt és pedig a minisztérium kinevezése alapján Hasonlóan veszt az Eperjesi Széchenyi-kör is, melynek színészeti szakvizsgálatmánya sok elismeréssel tapasztalta nemes buzgólkodását.

* **Konkurzus.** A eperjesi egyházmegyében július hó 1-én a következő eredményt tartott meg a konkurzus: Érettségi bizonyítvánnyal bevételtek első évre: Bihary Elek, Burik Miklós, Ladomérszky Miklós, Mankovics Pál, Palicskay János, Petrik Emil, Podhajeczy

sötét erdő körülálló faóriásai. A ház eresze alatt rémült galambpár keres menedéket, míg a ház ajtajában ősz atyja keblére simulva egy bájos pórleányka áll. Magas, karcú alakját a déli napnak ragyogó sugarai folyják körül; aranyzóke haja két vastag fonadékba fonva, lágyan omlik alá vállain; nyakát tündöklő gyöngyfűzér ékíti.

Egy pillanatra szeméi fölé emelve kecses jobbát, hogy az erdő sűrűjéből előbukkant lovat jobban láthassa, majd hirtelen mozdulattal egy kis őznek kikandikáló kis fejét szorítja magához, bizatolag, bátorítolag nézve annak izgalomtól ragyogó, nagy, okos szeméibe.

Ez a látvány percenkig elbűvölve tartja az ifjú királyt... Kisérőinek zaját elnyelte a nagy reneteg.

Majd hirtelen elhatározással lepattan lováról s odakötvén azt egy közeli ifjú fának derekához, gyors léptekkel siet a szűk ösvényen elő. A ringó kalászkok üdvözölve bólingaják előtte fejüket s zizegve csókolják meg kezeit. Közülök búzavirágok kék szeméi tekintenek reá kíváncsian.

Az ősz gazda üdvözlésére siet a ritka vendégnek, leánya is könnyű léptekkel indul utána, csak a lihegő kis őzecske látszik habozni még a felett, hogy vajjon előlegezhet-e ő bizalmat a jövővénynek? Meglapulva, óvatosan lép karcú lábaival és előre nyújtva szép nyakát, olykor-olykor ijedten szegzi előre füleit s meghökkenve, remegve, meg-megáll.

* * *

— Tündértanyára bukkantam talán! — szolt lelkesülten az ifjú király, mikor az ősz üdvözölvén, kezét a szép leány elé nyújtá. — Szívem érezte azt, hogy mily kincset rejt itt a reneteg, — folytatta tovább, lángoló tekintetét a leány arcán pihentetvén.

— Leányom ő, házam őrangyala, a jó, a hű Poprád, — mondá remegő hangon az ősz, büszkeséggel tevéen kezét a zavartan álló szép leány vállára.

Odaült azután a ház előtt álló kis asztal köré, s alig folyt le néhány perc: már is úgy érezték, mintha már régóta ismernék egymást, mintha soha se lettek volna idegenek egymásra nézve. A kis őz is csakhamar idebarátkozott a vendéggel. Szívesen tűrte a gyöngéd kéz simogatását s mikor a szép leány odaült az idegen mellé a gyepamlagra: közéjük tette

Ödön; irnokoknak a püspöki irodába Kokincsak János és Szemán István, az alumneumba pedig prefektusnak Mili Jakab végzett III. éves theologus, ki egyúttal a IV-ik évet is végzi.

* **Eljegyzés.** *Holénia Béla* eljegyezte *Jónás Ellinort*, Jónás János, a pozsonyi kereskedelmi akadémia igazgatójának leányát.

* **József főherczeg Kassán.** József főherczeg, kit a magyar nemzet tüntető szeretetével és rokonszenvével mind nkor oly mély tisztelettel vett körül, július 11-ikén Kassára érkezett. Fogadtatása, daczára annak, hogy érkezéséről alig értesült a közönség, impozáns volt és a fölharsanó elhajtó végigkísérték mindenütt, a merre csak kocsija elhaladt. József főherczeg Kassára jövetelének czélja az volt, hogy az itt elhelyezett honvédszázaljak magatartásáról s harczképességéről, mint a honvédség főparancsnoka, személyesen meggyőződjék. Július 12-én ugyanez okból Szombathelyre utazott.

* **Bubics püspök a Nemzeti Múzeumnak.** *Bubics Zsigmond* megyés-püspök héjzei birtokán nemrég érdekes leltre bukkantak. A tudós főpap behatóan megvizsgálta a régiségeket és miután azok becseről meggyőződött, a Nemzeti Múzeumnak ajánlotta fel. A múzeum igazgatója örömmel fogadta el Bubics püspök ajándékát és egy köszönő-iratot intézett a kassai egyháztól.

* **Halálozás.** *Viloveszky Antal*, a kassai theologia jeles tanára hűnyt el Bártfán. Az elhunyt, ki Kassán nagy tiszteletnek és szeretetnek örvendett, 1848-ban született. A gimnáziumot, majd később a theológiát elvégezve, a papi pályára lépett. Nagy képzettsége és tudása révén itt is csakhamar kitűnt, úgy, hogy nevét mindig a legjelesebbek között emlegették. A kassai theologia egyik tanszékét közmegelegedéssel töltötte be s tanítványai is rajongással szerették. Híres volt szívóságáról és bőkezűségéről, melyről a szegények tudnának sokat beszélni. Az utóbbi időben betegeskedni kezdett. Orvosai azt tanácsolták, hogy menjen fürdőre. Az elhunyt megfogadta a tanácsot s alighogy befejeződött a tanév: Bártfára utazott. Gyengélkedése azonban ott sem zűnt meg és napról-napra aláasta egészségét a pusztító kór. Végre hosszas szenvedés után meghalt.

* **Erzsébet királyné síremléke.** A magyar nők tudvalevőleg gyűjtést rendeztek, hogy Erzsébet királyné koporsójára érzékoszoruít tehessenek le. Ehhez az országos gyűjtéshez hozzájárult a Sárosvármegyei Jótékony Nőegylet is és pedig nem csupán a pénztárból e célra adott 100 korona adományával, hanem az egylet tagjai és a vármegye hölgyei körében eszközölt gyűjtés szép eredményével is. Miután a király megengedte a koszorú elhelyezését: a hölgybizottság *Zala György* szobrását bízta meg az emlékek elkészítésével. A művész többször járt Bécsben és az udvartól engedelmet kapott, hogy a koszorú helyett valóságos műemléket állíthasson a felséges asszony sarkofágja mellé. Az emlékek agyagban már elkészült. A királyné koporsójára a bányászó tájfalmas Szűz hajlik. A kereszt egyik felén dús babérlomb van, a másik felén palmaág. A kereszt előtt van a térdeplő és rajta imakönyv, melybe a királyné imádsága van véve. A felséges szoborművet nemcsak a bronzba öntik s a királyné és Rudolf trónörökös koporsói közé helyezik. A legérdekesebb a dologban az, hogy a Habsburgok ősi temetkező-helyén, a kapuczinusok templomában ez lesz az első síremlék és szobormű.

szép fejét s okos szeméivel hol az egyiket, hol a másikat nézte; mintha őt érdekelné leginkább ajkai vidám beszélgetése. Vagy, nagy figyelme, lehet, hogy egyebet hallgatott? Szíveik dobbanására figyelmeztet talán, a mely olyan szokatlan, olyan új dolgokat beszélt... hevesen... lázasan... szakadozottan...

A nap fényárban úszó korongja már-már érinté a fák csúcsait s a messze távolból egy vadászkiált elhaló hangja szolt hivatgatón.

Az ifjú búcsúzott...

Az egész kis társaság elkísérte őt lováig s még vele mentek egy darabon, hogy az erdőn keresztül vezető biztos ösvényt megmutassák neki. Az ősz vezette a nemes paripát, az ifjak kéz-kézben lépdelték hallgatagon, míg a fűre őz ide s tova szökdécselt, vissza-visszaütve eléjük.

Egyszerre megállt. Egy kis halom emelkedett ott, a hol az erdei út a tisztásba belenyílt, melyet — úgy látszik — jól ismert már az okos kis állat s melynek virágok halmazával borított oldala mellett, mint a hogy ezt bizonyonnyal naponta tenni szokta, a magas fűben csendesen lepihent.

— Jó anyám sírja, — suttopta a leány az egyszerű halomra mutatva, miközben könny szivárgott hosszú, selyem szempilláira.

Az ifjú csendesen leemelte fővegét; sötét hajfűrtjeit meglebegtette az alkonyati szellő. A fővege mellett diszól zöld galyat lefejté s gyöngéd kézzel tette oda a koszorúkkal borított sírhalomra. Egy könnybe lábadó szem búvóló tekintete és egy forró köszönet szava volt érte a jutalom...

A lovas már messze járt s ők ottan ültek szóltanul a csendes sírhalom körül. Gondolataikban azokkal foglalkoztak, a kik őket oly egyedül hagyták s a kiknek távozásra oly fájó őr hagyott lelkükben... A jó anyával, kinek porladó szíve talán megdobbanhatott most ott a hant alatt, mikor leánya egy új, eddig ismeretlen, hatalmas érzés által rabul ejtetvén: mintegy újjászülnének érezte magát s a daliás ifjúval, kinek kurtje olykor feljőkö szolt a távol messzeségből... Mintha ez is mindannyiszor azt a rövid, azt az édes, boldogító szócskát hozta volna vissza, elhaladó töredézzel és mégis annyit biztatással, annyit édes reménytel nyújtva, azt, a mely a búcsúzóknak az utolsó szava volt: Visszatérek! Visszatérek! (Folyt. köv.)

* **Erzsébet-fasor.** Eperjes sz. kir. város tanácsa egyik közelébb tartott ülésében azt az egyhangú határozatot hozta, hogy a Szent-László-heggyre vezető s hárs- és gesztenyefával szegélyezett szép utat áldott emlékeztető Erzsébet királyné nevével nevezi el. A szép határozat legközelebbi közgyűlési jóváhagyás alá kerül. Elismeréssel kell adoznunk a tanács e határozatáért, melylyel fényes tanúbizonyosságát adta annak, hogy nemcsak a városi közigazgatás helyes menetére terjed ki gondolja, de bölcs belátással s tapintattal, erkölcsi súlyának magaslatára emelkedve, a kegyelet oltárán sem késik emlékekkel áldozni a legszeretettebb s legmegsiratottabb királyné iránt.

* **A királyné pohara Bártfán.** A bártfai Orvosforrás szép oszlopcarnokában a napokban, obeliszkbe falazva, elhelyezték Erzsébet királyné poharát, melyből két évvel ezelőtt a bártfai gyógyvizet itta. A csinos emlékoszlop több reminszcenciáit elevenített fel a királyné bártfai tartózkodásáról, melyre egyébként a hatalmas fenyesek zöld ölen pihenő kies fürdőhelyen sok minden emlékeztet. Mikor a királyné Bártfára hajtatott a vasúttól, a kút mellett megállította kocsiját és vizet kért. A kíséret és fogadást rendező urak zavarba jöttek Előkészítettek ugyan szép ezüstös serleget, hogy ezüst tálcán szervizozzák a vasas-vizet, de arra nem számítottak, hogy a felséges asszony rögtön a vasútról jövet, minden pihenő és átöltözködés nélkül, megkezdi kúrját. Az előkészületek tehát kárba veszttek, a szomszédos cukrászdából sietve hoztak egy egyszerű üveg poharat, melyből a királyné azután naponta itta a forrásvizet. Ez a pohár van befalazva az obeliszkbe és feliratos tábla szól a boldogult királyné bártfai tartózkodásáról. A parkban hullámozó elegáns, vidám úri nép megáll az emlékek mellett és néma kegyelettel adózik Erzsébet királyné emlékének, melyet a bártfaiak rajongó szeretettel őriznek.

* **Középiszkolák új rendje.** Dr. Wlassics Gyula kultuszminiszter a napokban rendeletet fog kibocsátani a középiszkola új tantervéről, a mely az egyes osztályokban fokozatosan fog majd életbe lépni. Az új tanterv szerint kevesebb lesz ezentúl a nyelvet tanítására számt órák száma s inkább a reális tantárgyak tanítására fordítanak több időt. Legnevezetesebb lesz a reform a testi nevelés dolgában. Itt kimondja a miniszteri új tanterv, hogy a tornát télen korcsolya, nyáron játék pótolja s csak ha az időjárás miatt egyik sem gyakorolható, akkor menjenek fedél alá a tornaterembe. A reális iskolákban is az első osztályra nézve már a jövő tanévtől kezdve életbelép az új rend. Itt csak a reális iskola speciális tárgya: a mértani rajz veszt egy órát. Mindkét iskolában előálló változások a gimnázium és reális iskola osztályait hajsználva egyformává alakítják, azzal a különbséggel, hogy a latin nyelvi órákat a reális iskolában a német nyelv pótolja. Egyébként az összes többi tantárgyakat mindkét intézetben egyforma mértékben és óraszámmal fogják tanítani, úgy, hogy a jövő évi gimnáziumi és reális iskolai első osztályok közti a különbség nagyon csekély lesz, a mi az egységes jogosítást középiszkola csejából alakult ilyenformán. Különben az egész reform végrehajtása nyolcz évig tartana, ha csak a jövő tanévben több magasabb osztályban is meg nem kezdik a tanterv-reform végrehajtását.

* **Czirkusz.** *Hüttemann G.* lovárdája napról-napra meglepőbb s mindvégig változatos műsorral mulattatja a nagyközönséget. Az eddig látottak alapján állíthatjuk, hogy városunkban évtizedek óta nem fordult még meg ily kitűnő, pazarul felszerelt s diskrét társulat, s történetesen évtizedekkel ezelőtt is ugyanaz a Hüttemann járt Eperjesen, a ki ma, bejárva Európát, ismét vissza-került hozzánk. Ennek a hajdani íttelének emlékére, július hó 24-ikén fényes kiállítású jubilaris előadást rendez Hüttemann, melyre vonatkozólag lapunk legközelebbi száma hoz részletesebb közleményt, addig is a legmelegebben ajánlhatjuk a társulatot a közönség figyelmébe, mire ilyen czirkusz, rendkívül nagy kiadással járó felszerelésénél fogva is, méltán számat tarthat.

* **Középiszkolák játszóterei.** A kultuszminiszter elhatározta, hogy a középiszkolák tanulói számára játszótéret rendeztet be. A miniszter ebben a dologban leirt a fővároshoz és azon vidéki városokhoz, a hol középiszkola van. Leiratában kéri az illető városok közönségét, hogy játszótérnek egy legalább 200 méter hosszú és 100 méter széles helyet válaszon ki és engedjen át.

* **A megfettett «Talpra magyar!»** Három hét múlva lesz felszázada annak a napnak, melyen Petőfi Sándor az örökkévalóságba költözött. A magyar képzőművészek közül *Thorma János* ezidőszent dolgozik azon a nagyméretű festményen, a mely Petőfi Sándor fiatal életének egyik legszebb jelenetét örökíti meg. A képen az a történelmi momentum látható, a mikor az Egyetem-téren, 1848. márczius 15-ikén, a költő előszó szavalja el híres költeményét, a «Talpra magyar!»-t. A kép főalakja Petőfi. Körülötte állanak a 48-as idők híres ifjai: Jókai Mór, Irányi Dániel, Vasvári Pál, Irinyi és mások. A művész e képet, melyen az összes alakok életnagyságban láthatók, a jövő évi párisi kiállításon fogja közszemlére kiállítani.

* **Petőfi-ünnep.** Július 31-ikén telik be 50 esztendeje annak, hogy a «magyar Tyrtaeus», Petőfi, a legnagyobb magyar lírikus, a ki lantjának honfűi szózatával a közsabadságért harczra, diadalra lelkesítette nemzetét, a segesvári csata alkalmával örökre eltűnt. A «Petőfi-Társaság» az 50-ik évforduló alkalmából Segesvárt július hó 30-ikán kegyeletos emlékünnepet rendez. A segesvári ünnepre a törvényhatóságokat is meghívták.

* **A kassa-oderbergi vasút kralován-turáni és rutka kiscuca-új helyi vonalszakaszát a felhőszakadás folytán megdagadt Árva és Vág vize annyira megroggáta, hogy a forgalmat egy napra meg kellett szüntetni.**

A sérült pálya helyreállítása után a forgalmat július 11-ikén megkezdtek. A felhőszakadás az árvavölgyi vasút vonalát is több helyen megrongálta. A kralován-turdossini vonalon is meg kellett szüntetni a forgalmat. A kralován-alsókubini vonalon csak július 14-ikén, az alsókubini-turdossini vonalon pedig csak július 15-ikén nyílt meg ismét a forgalom.

* **Lopás az iskolában.** A sverzői iskolából nemrégiben elloptak a tanító kárára egy hatióvetű forgópisztolyt s nagyobb pénzüsszeget. A tettesnek sokáig nem akadtak nyomára. Végre e hó 6-ikán a bártfai csendőrség kikutatta a tolvajt *Szakócski Ferenc* sverzői lakos személyében, a ki beismerte tettét s elmondta, hogy a nyitott ablakon át hatolt be az iskolaépületbe s a szekrényt felnyitva, követte el a lopást. Az elloptott fegyvert *Csüs József* gábolthi lakosnál, kinek azt a tettes 40 krért eladta, megtalálták.

* **Nagy tűz Mlinarócson.** Könnyelműség okozta azt a jelentékeny tűzveszedelmet, mely július hó 6-ikán Mlinarócson dühöngött s az ottani egyébként is szegény nép nagyrészét koldusbotra juttatta. Este 9 órakor ütött ki a tűz *Bazin Zsuzsanna* házában s tartott egészen éjféltől utánig. Leégett összesen húsz lakóház, számos csűr, istálló s egyéb melléképületek; azonkívül nagymennyiségű takarmány házi-állat, élelmiszer, ruhanemű s butorzat. A leégett mindenüket elvesztették, mert a fából épült és zsúppal fedett házak földig leégték s helyükre is alig lehet ráakadni. Még szerencse, hogy az oltáshoz elegendő víz volt kéznél s általában az egész lakosság nagy igyekezettel vett részt a tűz megfékezésében. A kár meghaladja a húszezer forintot, mely összegből úgyszólván semmi sem térül meg, miután csupán az az egy épület volt biztosítva, a melyben a tűz kiütt. A nyomozó csendőrség a tűz valószínű keletkezési okát máris megállapította. Kiderült ugyanis, hogy a tűz a falu északi szélén *Bazin Zsuzsanna* fából készült háza kéményének kigyulladásából következett. Nevezett nő a községi bíró előtt kihallgatván, tagadta, hogy az napon házában tüzelt volna; de hatéves kis leánya leleplezte s megvallotta, hogy anyja vacsorára kását főzött s a kémény nagyon füstölt s csakhamar kigyuladt a ház is. Ezt a vallomást a községi bíró előadása is megerősíti, a ki már több ízben figyelmeztette a gondatlan tulajdonost, hogy a rozoga kéményt megjavíttassa. Ezeknél fogva *Bazin Zsuzsanna*-t a kis szebeni kir. járásbírósnál vétkes gondatlanságból okozott tűzvész miatt feljelentették.

* **Gyújtogatás letartóztatása.** Még április hónapban történt, hogy *Talpas János* kapii lakos háza leégett. A gyújtogatás gyanúja azonnal *Franczel Tamás* kapii lakos ellen irányult, a ki a tűz napján fenyegette is károsultat, hogy házát felgyújtja. A csendőrség azóta több tanút is kihallgatott, kik tettest a tűz keletkezése előtt *Talpas János* háza körül látták, sőt maga a gyújtogatással vádolt is beismerte a fenyegetést s azt is, hogy a tűz után kérte a károsultat, hogy ne tegyen ellene feljelentést s ő a kárt megtéríti. Ennélfogva a csendőrség *Franczel Tamás*-t a gyújtogatás alapos gyanúja miatt e hó 9-ikén letartóztatta s átadta a girálthi kir. járásbírósnak.

* **Táncmulatság — verekedéssel.** Miklósvágáson *Friedmann Jakab* útszéli korcsmáros július 7-ikén táncmulatságot rendezett a phönixhutai fiatalok részére, mely alkalommal *Jurcsák István* és négy társa összeszólkáltak s csakhamar előkerült a falusi táncmulatságok rendszerinti eszköze, a bicska. *Jurcsák István* volt a legvittebb s *Vrodah István* karját egészen keresztüldötte éles zsebkésével. A verekedőket a megjelent csendőrség-járőr választotta el s valamennyit feljelentette az eperjesi kir. járásbírósnak; ugyancsak feljelentette az illetékes hatóságnál a korcsmáros is, a ki a táncmulatságot előzetes hatósági engedély nélkül rendezte.

* **Kivándorlás a Szepességen.** A szomszédos Szepesvármegyében most számlolt be a sorozó bizottság az ez idei sorozás eredményével. Összesen 4501 legényt idéztek sor alá, ezek közül az utoncztartalékba 452, a póttartalékba 95 vált be. 1927-et visszahelyeztek, 2027 pedig nem jelent meg, mert kivándoroltak — a legtöbben Amerikába.

* **Amerika felé.** A mi szegény népünk még mindig nagy előszeretettel viseltetik Amerika iránt s a keserű tapasztalatok mindaddig ki nem ábrándították teljesen. Nagyonbízott ugyan a szegénység miatt és a hadkötelezettség elkerülése céljából határozza el magát a nagy útra, de megtörténik akárhányszor más okból is. Így legutóbb *Horváth György* fricsi elszökött család és *Cziczany András* singléri lakos, ki súlyos testi sértés büntetése miatt vád alatt áll, indultak útnak. Az éber csendőrség azonban mindkettőt megakadályozta szándékában.

* **Az új bankó.** Az osztrák-magyar bankban most készül az új bankó. Hogy milyen lesz, az most legközelebb dől el. A bankban ugyanis többféle bankómintát csináltak: tíz, ötven, száz és ezer koronás bankójegyeket. E mintákat elküldik majd a magyar és az osztrák pénzügyminiszterhez, hogy válaszként ki, melyik a legjobb és a legszebb. Akármilyen lesz is az új bankó, kívánatos, hogy minél kisebb legyen, persze nem az értéke, hanem az alakja.

* **Legújabb szenzáció.** Szinte hihetetlen, mire képes manapság a kereskedők élelmessége. A hírneves *Parisi Nagy Áruháza* (Budapest, Kerepesi-út 38.) oly páratlan kedvezményben részesíti vevőit, mely általános feltűnést kelt. E fenomenálisan berendezett áruháza ugyanis fényképezési műtermet létesített, a hol bármely

arczkép után egy művészies kiállítású 60 cm. magasú fényképet készített s ezt vevőinek minden tíz forintnyi bevásárlásnál ingyen adja, csakis a díszes papírkéretért (passe partout) számít fel 1 frt 50 krt. Valóban csodálatos, hogyan lehetséges ez, mert a kép oly szép kivitelű, hogy 10 forintot testvérek között is megér, az árúk pedig, legyenek azok: díszmű- és játékarúk, porcellán-, üveg- és bőrárúk, vasbutorok, férfi-, női-divatárúk, teljes konyhaberendezések, nászajándékok stb. mind szolid, jóminőségűek és a mellett olcsók. Az árak szabottak, miáltal túlkövetelés is ki van zárva. Kívánatra képes nagy árjegyzéket ingyen és bérmentve küld a cég.

* **20 krajczárért egy tanyai gazdaság.** A Gazdasági Egyesületek Országos Szövetsége ezidén rendezi első mezőgazdasági kiállítását Szegeden. E kiállítással kapcsolatban egy tárgysorsjáték is rendeztetik, melynek húzása a kiállítás utolsó napján — szeptember 10-ikén — tartatik meg. Az első főnyeremény 50,000 korona értékű, melyet a sorsjáték rendezésére szövetkezett intézetek készek készpénzben, vagy egy szegedi mintaszerűen berendezett tanyai gazdasággal is megváltani. A többi nyereményt főleg kiállított gazdasági gépek és eszközök képezik, melyek szintén beválthatók készpénzre. Kötelességünknek tartjuk olvasóink szíves figyelmét e sorsjátékra felhívni, tekintettel arra a hazafias és közhasznú célra, a melyet az előmozdítani igyekeznek, annál is inkább, mert egy-egy sorsjegyet a legszegényebb ember is megvehet, lévén ára csak 20 kr. Mint értesülünk, e sorsjáték iránt szokatlan élénk az érdeklődés s a sorsjegyek nagy kelendőségnek örvendenek.

„Henneberg-selyem“

45 krtól 11 frt 65 krtig méterenként — csak akkor valódi, ha közvetlen gyáraimból rendeltenek, — fekete, fehér és színes, — a legdivatosabb szövés-, szín- és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak postabér- és vámmentesen, valamint házhoz szállítva, — mintákat pedig postafordultával küldenek.**

Henneberg G. selyemgyárai (cs. és kir. udvari szállító) Zürichben.
Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

CSARNOK.

A heraldika köréből.

Írta: **dr. Meliorisz Béla.** (Folytatás.)

140. *Passuth.* Kék mezőben jobbra fordult szarvas; sisakdísz: ugyanaz növekvőn. (Pecsétről.)

141. *Péchy*-család nemesi címerét P. Gáspár, Újfalu szerzője — kapta 1555-ben. Vörös pólyával osztott kék pajzsban fehér hármás halom középsőjén felrepülő készülő veressel fegyverzett fekete holló; sisakdísz: a holló; takarók: kék-arany. *Péchy József* 1810-ben grófi rangot és a következő címerbővítést nyerte: vörös mezőben balharánt ezüst gerenda, két hétégű, arany csillaggal megrakva; a csillagok között koronás szív-pajzs, ebben kék mezőben zöld hármás halom középsőjén felrepülő kész természetes holló (ősi címer). Az egészet grófi korona alatt ezüst bélsű, aranyprémes vörös palást környezi, melynek felső széléről két oldalt arany lánczok csüngnek. (Magy. nemzetiségi zsebkönyv.)

142. *Piller.* Címerleírás: hasított pajzs; jobboldali ezüst mezőben egy koronás kétféjű fekete sasnak fele testrésze látszik, a hasító vonalra támaszkodva, a baloldali kék mezőben hármás zöld halmon arany koronából három szál arany búzakalász emelkedik ki, arany naptól és ezüst félholdtól kísérve. Sisakdísz: két fekete sasszárny között három arany búzakalász. Takarók: arany-kék, ezüst-fekete. (P. Kálmán szíves közlése.) A «királyi könyvek» tanúsága szerint: P. József és nejétől, néhai szül. *Péchy Annától* született fiai *Márton-József*, *Lipót*, *András* s *Márton-Józsefné Schmid Julianna*, fia *Ignác*; *Lipótné Scharlach Katalin* fiai *József*, *János*; *Andrásné Fuhrmann Marianna*, leánya *Anna* 1757. június hó 3-ikán címeres nemeslevelet és P. Márton-József 1714-ben «mérki» előnevet kap.

143. *Podhajecsky.* P. Péter neje *Liphardt Magdolna*, gyermekei *Sándor-Károly*, *Besarion*, *Konstans*, *Diogenes-Péter-Károly* címeres nemeslevelet kapnak, «pilhoi» előnévvel. Bécs, 1835. szeptember 3-ikán.

144. *Podhorányi.* Kék mezőben lebegő arany koronán, pánczélos kar könyökök, három arany nyilat tartva, felülről arany csillag és félholdtól kísérve. Sisakdísz: pajzsbeli félkar. Takarók: kék-arany, veres-ezüst.

145. *Poháros.* E kihalt családnak Péter nevű tagja 1350-ben kapta adományba Kapi várát, mely a család 1401-ben történt kihalása után, donatio gyanánt a Tétényi- (később Kapi-) család birtokába került. A P-család címerre egy hal; sisakdíszre ugyanaz, zöld ágra illesztve. (Csoma: Abauj-Tornavármegye nemes családjai 444. l.)

146. *Pramer.* A németországi eredetű és ott nemesi renden lévő családból *Mihály* és általa neje *szül. Reichart Borbála*, testvére *András* és nővére *Erzsébet* 1638. márczius 24-ikén Pozsonyban kelt armalissal kapnak magyar nemességet és címeret. Címerük a szöveg szerint (az 1885-ben kelt és körjegyzőileg hitelesített, jelenleg özv. *Pramer Pálné* úrnőnél Eperjesen lévő másolat festménye nem mindenben egyezik meg

a szöveg leírásával): négyelt pajzs; első fehér mezőben királyi korona, második fekete mezőben egyszarvú (színe: flavus), harmadik veres mezőben fekete álló pajzs, negyedik veres mezőben három pólya (lamina) látható. Sisakdísz: kék (flavus)-fehér, veres-fekete színnel vágott két bivalyszarv között fehér egyszarvú emelkedik. Takarók: fehér (ezüst)-veres, kék-fekete.

147. *Prokopovits.* Lengyel eredetű család; lengyel címerében három bárd van kék (?) mezőben; sisakdíszül pedig három struczoll szolgál. 1688-ban nyerne magyar címeres nemeslevelet, mely a Szepesvármegye löcsei közgyűlésén lett kihirdetve; címer: veres mezőben zöld alapon egy alak (fannus?) áll, jobbajával kardot emelve, baljával előfát tartva. Sisakdísz: egy foglyot (fürj?) marczangoló hejja kiterjesztett szárnyakkal. Takarók: veres-ezüst és ...? (*Prokopovits Béla* dr. szíves közlése.) A család nemessége igazoltatott Bécsben 1799. február 22-ikén.

148. *Pulszky*-család címerének és nemességének szerzői P. Sámuel eperjesi polgár és gyermekei: *Sámuel*, *János*, *György*, *Dániel*, *Anna*, *Róza*, *Éva*-*Erzse* 1741-ben szeptember 13-ikán; a «csefalvai» előnevet P. Sámuel és Dániel nyerték 1764. július 18-ikán, a «lubóczy» praedikátumot pedig P. Károly 1800. február 5-ikén (ennek *Fejérváry Apollóniától* fia a nagynevű *Ferenc*); a család egyik ága: *Dániel-Ferdinánd* személyében, kinek neje *Gaszner Jozefa*, gyermekei *József* és *Anna* voltak, bárói méltóságot és címerbővítést kapott 1799. augusztus 17-ikén. A nemesi ág címere: a pajzs vörös mezejében alulról egy kék gúla nyílik be azt ketté osztva a gúlában hármás zöld halom fölött arany szőlőfürt látható; a vörös mezőkben egy-egy koronás ezüst griff ágaskodik egymással szembe fordultan, első lábaikkal a gúlát tartva. Sisakdísz: arany koronás ezüst griff, növekvőn, első jobblábával zöldleveles arany szőlőfürtöt tartva; kétfelől két elefantormány emelkedik ki, a jobboldali vörös és ezüst, a baloldali kék és arany színekkel van vágva. Takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (Nagy Iván: M. Cs. IX. k. 504. l.)

149. *Rakovszky.* 1563-ban nyert címerre: A pajzs fehér (ezüst) talpában jobbra fordult term. színű rák; veres mezőben lilomos arany koronából pánczélos férfi emelkedik ki, sisakján három arany-struczollal, jobbajában kardot, baljában testéhez szorított zöld palmaágat tartva; jobbról naptól, balról csillagtól kísérve. A férfi mellett két oldalról egy-egy lefelé hajló fehér lilom nő ki zöld száron és zöld levelekkel a koronából. Sisakdísz: pajzsbeli férfi; takarók: veres-ezüst, kék-arany.

150. *Raisz.* R. János 1609 október 12-ikén kelt és Szinán 1626-ban kihirdetett címeres nemeslevele szerint a család címerre a következő: ezüst mezejű pajzs, melyen egymás felett két vízirányos zöld szelemen — lamina — vonul keresztül, a felsőben ezüst félhold, az alsóban arany csillag ragyog, a pajzs jobb oldali felső szegletéből részatosan a baloldali szegletig vörös szelemen vonul le, melyben egy, hátulsó lábain ágaskodó szarvas az előtte lévő sziklából eredő forráshoz hajlik. Sisakdísz: griff növekvőn, első lábával három term. lilomot tartva. (Nagy Iván: M. Cs. IX. k. : 587 l.)

151. *Raszlaviczky.* Lebegő koronán könyöklő, jobbra fordult félkar, kardot tartva. Sisakdísz: u. a. (Pecsétről.)

152. *Rátvay.* Családi hagyomány szerint a Tekulenombeli Itebétől ered; a család egyik őse fej- és jószágvesztésre ítéltetvén, megfosztatott birtokaitól a mai Rátvay helységtől s Bártán telepedett le, hol R. István 1833-ban városi tanácsos volt. Címerre? (R. Gyula szíves közlése.) Nagy Iván szerint (IX. kötet 659 l.) a Rátvay-cs. Sárosmegye kihalt családja, mely a Tekulenomból eredt.

153. *Rholly.* (Más írásmód szerint: Rholl.) Tojásdad alakú vágott pajzs felső veres mezejében csőrével mellét marczangoló pelikán, alsó kék mezejében egy sorban levő három heraldikai lilom látható. Sisakdísz: pajzsbeli pelikán. A pajzs körül hadi jelvények foglalnak helyet. (Udvarnokai Rh. Mihály huszár kapitányak *Bujanovics Sándor* szépi kastélyában lévő arczképéről dr. *Virágh Pál* bajori lelkész volt szíves lerajzolni s velem közölni. E képen a pelikán színe fehér, más családtagok képein fekete, a mi bizonyára az ezüst szín elkopásától keletkezett.) E családnak kiterjedt birtokai, bányái és hutái voltak a Szepességen és Sárosvármegyének Szepessel határos részén; Bajor, Izsép Phönixhuta stb. az ő birtokai voltak. Phönixhután pénz is veretett a család, melyen a főnix képe látható.

154. *Roskoványi* Lásd: Dobay.

155. *Roth.* (pongyeloki). Német eredetű család, melynek egy ága *Mihály* személyében megyénkben telepedett meg; ez a *Mihály Eperjes* bírja, majd 1706-ban Sárosmegye alispánja volt. Címer: ezüst mezőben koronás oszlopot tartanak előlábaikkal jobbról egy fehér egyszarvú, balról egy koronás oroszlán. Sisakdísz: két sasszárny között növény oroszlán, első lábával négy nyilat tartva, hegyekkel felfelé. (Nagy Iván: M. Cs. IX. k. 781 l.)

156. *Sáarossy.* Három előfa; sisakdísz: férfi alak három virágot tartva jobbajában, balját csipőjén pihentetve. (Pecsétről.)

157. *Sáarossy—Kapeller.* Hasított pajzs; jobboldali kék mezőben hármás zöld halom két szélőjén arany griff áll balra fordulva, jobb-lábával kardot emelve feje fölött; a középső halmon lánigólag ügyülőgolyó látható; a baloldali mező vízszintesen van vágva, felső veres részében jobbra fordult, kettős farkú arany oroszlán tart előlábaival ezüst bilikomot, az alsó rész

pedig a felső rész jobb alsó szögletétől jobbbharánt irányban menő vonal által van arany és veres részre osztva, a felsőben egy veres, az alsóban egy arany csillaggal. Sisakdísz: jobbra fordult kettős farkú arany oroszlán, növekvőn, jobbjával kardot emelve. Takaró: kék-arany, veres-ezüst. (S. K. Ferencz sz. decz. 17-ikén' megh. 1884 jul. 18-ikán. Halotti czímeréről.) VI. Károly császár — mint ilyen — 1726 jun. 1-jén erősítette meg A család nemességét és czímerét, melylyel az már 1598-ban és előbb, a tiroli rablólovagok üldözésekor Svájcba történt menekülése előtt birt. A czímer adományozója és adományozási éve ösmeretlen. Magyar nemesség, s magyar előnév (sárosi Saárosy K.) névvaltoztatás és czímerbővítés kelte 1874; a sárosvármegyei nemesek lajstromába iktatott 1875-ben. (S. K. Béla cs. és kir. udvari tanácsos szives közlése.)

158. *Salamon* (alapi). A család czímere és sisakdísz kardot tartó ágaskodó koronás oroszlán. (Nagy Iván: M. Cs. X: 15 l.)

159. *Sahlhausen* báró. (Sahlhausen.) A Németországból beköltözött régi S. családból Móríc cs. és kir. kamarás, a kassai iskolai kerület főgazdátja 1803-ban kapta a magyar nemességet.

Fivérének, Ferencz alezredesnek neje br. Vécsey-leány volt, a kinek gyönyörű kőczímere a jelenleg Schmidt, Gyula orsz. képv. tulajdonát képező eperjesi fő-utczai ház homlokzatán látható; br. S. Lipót cs. és kir. tábornok, kamarás 1836-ban magyar báróságot kapott.

160. *Sarudj*. Nagy Iván szerint (M. Cs. X. 76 l.) S. András 1550-ben Sárosvármegye jegyzője volt. S. Jakab és fia Jakab, testvérei János és Imre, nemkülönb Dobs Mihály 1654 jun. 12-ikén czímeres-levelet kaptak, mely Kassa levéltárban őriztetik.

161. *Semsey*. Ez ősrégi család János nevű tagja 1401-ben a következő czímerrel kapja: ezüst és kékben osztott pajzs, benne egy vörös szarvas, melynek jobb sarva arany s két sarva között kereszt látható. Sisakdísz: pajzsbeli szarvas növekvőn; takarók színe? (Abauj-Torna vmegye monografiája: Csoma József: Abauj-Torna vmegye nemes családjai, 498. l.) ösmeretesek oly pecsétek is, melyeken a szarvas előlábai között kis (vörös?) pajzsot tart.

162. *Sennyey báró*. Kék mezőben balra néző fekete sas. Sisakdísz: kinövő term. szarvas. Takaró: ezüst kék. (Nemzetségi Zsebkönyv.)

163. *Simonidesz* (horenesi). S. János eperjesi polgár czímere látható az eperjesi ág. h. ev. templom falában lévő síremléken, melyet 1645 szept. 17-ikén elhalt férje, 4 fia és 2 leánya emlékére készíttetett neje, szül. Moes Anna. Griff, koszorúval összetartott három nyilat tart. Sisakdísz: ugyanaz.

164. *Somogyi*. Osztott pajzs felső mezőjében panczélos félkar buzogányt tart, fönt jobbról és balról egy-egy csillagtól kísérve Alsó mezőben pólyák. (Pecsétről.)

165. *Soós* 1418 márcz. 6-ikán Konstanzban kelt czímeres-nemes levéllel a következő czímerrel nyerek S. Miklós, László fia, unokatestvérei Simon és László, János fiai és Péter, György fia: balra dől kék pajzsban leveles koronából eltűnő balra néző női mellkép, arany kosszarvakkal. Sisakdísz: pajzsalak; takarók: kék-vörös. Az oklevél szavai szerint ez tulajdonképen czímermegerősítés és nem adományozás. Tizennégy nappal később mint társszerzők dől, kék pajzsban arany oroszlán kapnak czímerül a Soósok, mely jobbjával szemébe fűródott, véres ezüst nyilvesszőt tart. E czímer azonban a család nem használta. Jelenleg a család a következő czímerrel él: hasított pajzs kék mezőjében leveles koronából kinövő meztelen női alak arany kosszarvakkal, leomló szőke hajjal; vörösben arany oroszlán jobb karmában görbe kardot emelve. Két sisak; I. sisakdísz: a pajzs női alakja; takarók: kék-arany; II. sisakdísz: az ország almája arany keresztel; takarók: kék-arany. A két sisak között hatágú arany csillag. (Csoma: Abauj-Tornamegye nemes családjai 516. s köv. l.) Csoma imént idézett könyvében említ egy *Sóvári* nevű család, melynek Márton nevű őse, valamint ennek neje Király Kata, leánya Judith, testvérei György és Imre, továbbá Király Ambrus, ennek felesége Czobi Kata, fia István 1587 apr. 30-ikán (Prága) nyerek nemeslevelet, mely 1588-ban Abaujban, 1611-ben Sárosvármegyében hirdettetett ki. Kékben zöld alapon arany oroszlán, mely első karmában fíjat tart, látható e czímerben. Sisakdísz: ezölöpökön állított, vörös mezű kar, markában három nyilvesszővel. Takarók: kék-arany, vörös-ezüst.

166. *Sustrik*. S. János Kendén 1736. jul. 18-ikán kelt okiratán a következő pecsét látható: gömbölyű pajzsban leveles koronából jobbra fordult egyszerű nő ki, fönt félholdtól és csillagtól kísérve. Sisakdísz: ezölöpösen kiemelkedő félkar, két nyilvesszővel markában.

167. *Szabó*. (szoklyói) 1563-ban Bécs, decz. 4. czímeres nemeslevelet nyer Sz. Balázs s általa fivére Zabó literatus Pál, valamint veje Kachán; czímerük: kék pajzsban, sziklából kinövő, jobbra fordult szarvas, előlábjaival kardot tartva. Sisakdísz: pajzsbeli szarvas növekvőn. Takarók: kék-sárga, ezüst-vörös.

168. *Szalay*. Kardot tartó oroszlán. A család Nagy-Sároson volt birtokos. (Szalay Pál 1701-ki pecsétjéről.)

169. *Szent-Andrássy*. Kékben oroszlán, jobbról csillagtól kísérve; sisakdísz: jobbjában kardot emelő, balját csípőjén nyugtató férfi növekvőn. (Pecsétről.) A szepesi lándzsások székéből eredő család.

(Folytatása következik.)

Főszerkesztő: Dr. Horváth Ödön.
Felelős szerkesztő: Dr. Mikler Károly.
Kiadótulajdonos: Kósch Árpád.

1388—1899. tkvi sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az eperjesi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Ilykó Mihályné Szikora Anna végrehajthatónak **Szikora József** végrehajtást szenvedő elleni 168 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az eperjesi kir. törvényszék (az eperjesi kir. bíróság) területén lévő, a szedliczei 72. sz. tkjben foglalt B 14. alatt Szikora József nevén álló kültelek-jutalékra az árverést 413 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1899. évi július hó 25-ik napján délelőtt 10 órakor** Szedliczén a községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megígért 165 frt áron alól eladatni nem fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis keresztszámban 42 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénzre a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Eperjesen, 1899. május 14.

Spanyol Kálmán,

kir. tavaszi bíró.

410. szv. szám.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni m. kir. állami méntelep eperjesi, debreczeni, turia-remetei, rimaszombati és szatmárnémeti osztályainál elhelyezett katonai legénység és ménállomány részére 1899. évi november hó 1-től 1900. október hó végéig szükséglenő **takaromány és egyéb czikk**ek biztosítása tárgyában **folyó évi augusztus hó 30-ikán d. e. 10 órakor** írásbeli zárt ajánlatok tárgyalása fog alulírott méntelep-parancsnokságnál megtartatni.

A szállítási feltételek úgy az alulírott méntelep-parancsnokságnál, mint az egyes teleposztályoknál megtekinthetők.

Az ajánlatok szerkesztésére vonatkozólag felhívatik az érdekeltek figyelmébe a hatóságilag kifüggesztett árjelzési hirdetményekben foglalt mintára.

Debreczenben, 1899. évi július hóban.

A debreczeni m. kir. állami méntelep parancsnoksága.

563—1899. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy az eperjesi kir. törvényszék 1898. évi 2803. v. sz. végzése folytán dr. Müller Bertalan ügyvéd által képviselt Glück M. felperes részére, **Deckert Kilián** alperes ellen 50 frt követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 480 frtra becsült ingóságokra az eperjesi kir. járásbíróság 1899. évi V., I. 279/3. számú végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap- és felülfoglaltatok követelése erejéig is, a mennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna, Eperjesen, végr. szenv. lakásán leendő megtartása határidejéül **1899. évi július hó 26-ik napjának d. u. 3 órája** kitétik, a mikor a bíróság lefoglalt koporsók a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhívatk mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelenségeiket az árverés megkezdéséig alulírt kiküldött írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasztásák, mert különben csak a vételár fölöslegére fognak utaltatni.

Eperjesen, 1899. évi július hó 13-ikán.

Spányi Kálmán,

kir. bírósági végrehajtó.

289—1899. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a kis-szebeni kir. járásbíróságnak 1899. évi V. 121/1. sz. végzése folytán Gurgul Sztaniszlav krakói felperes részére **Péchy Antal** péchújfalvi alperes ellen 334 frt 55 kr. követelés s jár. erejéig elrendelt végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 700 frtra becsült ingóságokra a kis-szebeni kir. járásbíróság 1899. évi V. 121/3. sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap- és felülfoglaltatok követelése erejéig is, a mennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna, Péchújfalvi községben, alperes lakásán leendő megtartására határidejéül **1899. évi július hó 28-ik napjának délelőtti 10 órája** kitétik, a mikor a bíróság lefoglalt szarvasmarha a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhívatk mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelenségeiket az árverés megkezdéséig alulírt kiküldött írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasztásák, mert különben csak a vételár fölöslegére fognak utaltatni.

Kis-Szebenben, 1899. évi július hó 4-ikén.

Glück Bertalan,

kir. bírósági végrehajtó.

Szegedi Mezőgazdasági Kiállítási Sorsjegyek.
Főnyeremény: 50,000 korona értékben
és több, kisebb-nagyobb nyeremény, összesen
1006 nyeremény 100,000 kor. értékben.
Egy sorsjegy ára 20 krajczár.

Az összes nyereményeket kívánatra 20% levonással azonnal készpénzben beváltja **Budapesten:** a „Hermes“ Magyar Általános Váltóüzlet-Részvénytársaság, V., Dorottya-utca 8. sz., — vagy **Szegeden:** a Szegedi Kereskedelmi és Iparbank.

Ezen pénztintézetek a nyerő kívánságára készek az

50,000 korona értékű főnyereményt
egy hasonértékű szegedi mintaszerűen berendezett tanyai gazdasággal is becserelni.

Húzás Szegeden, a kiállítás utolsó napján, 1899. szept. 10-én este 6 órakor.

Sorsjegyek kaphatók bank- és váltóüzletekben, az összes dohánytőzsdékben és egyéb elárúsihelyeken.

Viszontelárúsítók forduljanak a kiállítást rendező

Gazdasági Egyesületek Országos Szövetségéhez,
Budapest, IX., Üllői-út 25., Köztelek.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, hogy Eperjesen, a **Fő-utca 65. számú házban**

legújabb berendezésű

m e c h. k ö t ő g é p e t

állítottam fel.

Ajánlom magam mindennemű úri-, női- és gyermek-harisnyáknak úgy saját, valamint hozzá adott pamutból való legpontosabb elkészítésére.

— **Fejlesztések is elfogadtatnak.** —

A nagyérd. közönség becses pártfogását kéri — tisztelettel:

G U T T M A N J., EPERJES

Fő-utca 65. sz., Makoviczky-féle házban.

Nagy mellékkereset!

Havonta 300–400 márkát kereshetnek bármely foglalkozású személyek költség és kockázat nélkül.

Ajánlatok **F. D. 99.** alatt, Leipzig-Lindenau.

Háziasszonyoknak
az ugorka-idényre

saját gyártmányú, természetes

eczet-szeszt

különbéle minőségben.

Tisztelettel:

Feldmann Adolf

eczetszesz-gyáros

Eperjesen, Laktanya- és Fő-utca sarkán.

A holland-amerikai útirány.

Hetenként egy- vagy kétszeri
gőzforgalom
Rotterdamtól New-Yorkig.

Cajút-iroda: Bécs, I., Kolowratring 10.
Fedézet-iroda: Bécs, IV., Weyringasse 7/a.

I. Cajüte: Aprilis 1-től Okt. 31-ig 290–400 Mk.*
II. Cajüte: Aug. 1-től Okt. 15-ig 200 Mk.
Nov. 1-től Márcz. 31-ig 230–320 Mk.
Okt. 16-tól Julius 31-ig 180 Márka.

* A cajüte fekvése és nagysága, valamint a gőzös gyorsasága és eleganciája szerint.

Premier

kerékpárok

24 év óta

első

minőség!

Képviselek:

Schweitzer Testvérek

Miskolcz

Eperjes és Eger.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hirreves házi-szer ellentállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik köszvény-nél, csúznál, fagszagatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házi-szer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszer-tárban készletben van; Ióraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” vedjegy és Richter czéggel-zés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. udvári szállító, RÖDELSTADT.

Szálloda-átvétel.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget tisztelettel értesíteni, hogy **1899. július hó 1-sején a**

„Pannoniához” címzett szállodát

Eperjesen átvettem. Törekvésem oda fog irányulni, hogy tisztelt vendégeimet a mai kornak megfelelően berendezett **tiszta és olcsó szobakkal, izletes és mindig friss étkekkel, a legjobb magyar fajú borokkal és jó kiszolgálással** ellássam. Elvem e szállodát a legszolidabb módon vezetni.

A nagyérdemű közönség becses pártfogásáért esedezve, maradtam kiváló tisztelettel

Csonka Albert,

szállodás.

Társaskocsi közlekedik minden vonat-érkezésnél; viteldij személyenkint 20 krajczár.

➔ Kereskedelmi utazók kedvezményben részesülnek! ➔

Hirdetések

az
EPERJESI LAPOK

számára

jutányos áron

íveteknek fel

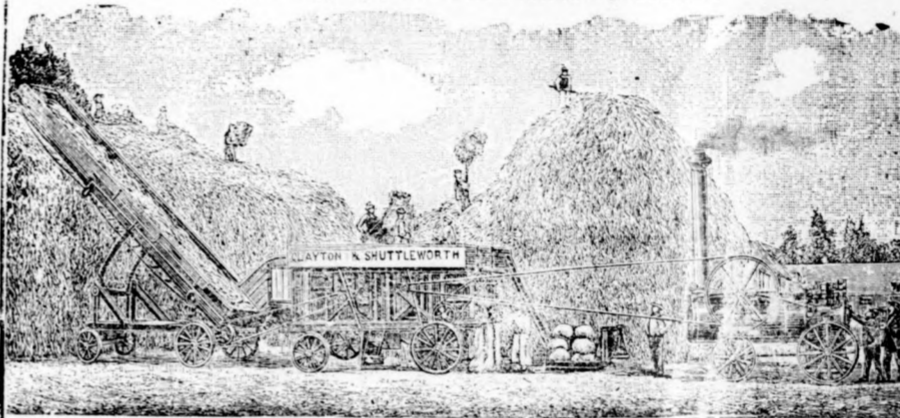
KÖSCH ÁRPÁD

könyvnyomtató-intézetében.

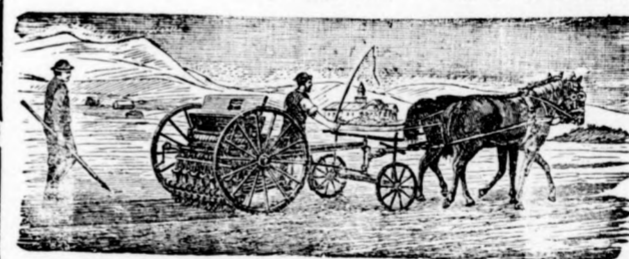
Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Vázei-körút 63. sz.

által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzeséplőgép-készletek továbbá járgány-eséplőgépek, lóheré-eséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

„Columbia-Drill”

legjobb sorvetőgépek, szeszkavágók, répvágók, kukoriczs-merzsolók, daráló, 6-10-malmok, egytetemes acél-ekék.

Résletes árjegyzékek kint-
natra ingyen és bérmentve
küldetnek.

Lincolni törzsgvárunk a világ legnagyobb
locomobil- és cséplőgép-gyára.

Zacherlin

Nem papirzsacsokban
hanem
csupán palaczkokban a valódi!

Ez az igazán csallhatatlan, gyökeres segít-
ség mindenféle rovar-faj kipusztítására.

Kapható Eperjesen:

Atlasz D., Barts E. gyógysz., Ein Simon, Bohrandt J. W., Dahlström Károly, Diamant R., Feldmann Adolf, Gallotsik J. W., Glücksmann Mór, Holénia Béla, Lefkovits Emil, Mikolik István, Kónya Miklósnál, Molitorisz I. gyógysz., Özv. Neumann B., Oszvald Dániel, Singer S. Fiai, Sváby Ferencz, Wenczel István és